

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
Е-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

*„7. Разговори о корекцији коефицијената
за обрачун плата запослених у просвети
почеће 01. јуна 2011. године, а завршиће се
до 01. октобра 2011. године, како би примена
измењених, односно нових коефицијената
почела је 01. јануара 2012. године.“
(Споразум синдиката и Министарства
просвете од 01.04.2011.год.)*

Уредба о коефицијентима
КОРАК НАПРЕД, ДВА НАЗАД!
ЈОШ ЈЕДНИ ПРОПАЛИ ПРЕГОВОРИ

У среду, **07.12.2011.** одржани су још једни неуспешни (читај: пропали) преговори између репрезентативних синдиката просветних радника и представника Министарства просвете. Тема састанка је била Уредба о коефицијентима запослених у јавним службама, односно измена ове Уредбе у делу који се односи на запослене у систему образовања. Нажалост, домаћини и они који су упутили позив синдикатима запослених у просвети нису ни дошли на овај састанак: министар школски, професор приватног универзитета Мегатренд, др Жарко Обрадовић, његова десна (и лева) рука за све и свја, мр Зоран Костић, помоћник за средње образовање и надзор, као и рад школских управа и др Желимир Попов, помоћник министра за предшколско и основно образовање. Уместо њих, просветаре је дочекао потпуно збуњени координатор рада школских управа, проф. Мирослав Стаменковић, који и сам није знао шта је тема састанка, па су учесници део састанка посветили разјашњавању разлога за сазивање овог скупа. Сем поменутог Стаменковића, нешто касније се на састанку појавила и помоћница министра просвете и науке задужена за послове финансија, г-ђа Бојана Митровић, која је, видљиво нерасположена, изјавила „да се неће бавити туђим послом“ (!), ваљда мислећи на Попова (предшколско и основно образовање и васпитање) и колегу Маринчића који „покрива“ сектор средњег образовања којим се некада бавио колега Лазаревић, а који је припојен сектору г-дина Костића. Што се тиче синдиката, они су били у готово пуном саставу – изостали су једино представници Уније, али су зато састанку присуствовале колегинице из Синдиката предшколског образовања, које су тих дана биле у протесту, додуше веома малобројном, наводно из жеље да не ремете редован васпитно-образовни процес у београдским вртићима и које су тог дана пред здање министарстава у Немањиној **22-26** довеле чак **10-ак** протестаната, што је толико забринуло Попова и Маринчића, да се нису ни појавили на састанку.

Шалу настрану, тачна је бројка протестаната, али разлог изостанка дужносника Министарства школског остао је и после састанка тајна. Међутим, за сталне преговараче из реда просветара очигледно није, јер је јасно да је састанак сазван на иницијативу министра просвете, али и да друга страна уствари ништа није учинила од последњег састанка (**04. октобра**), па стога нису ни дошли на састанак, док су присутни представници Министарства требали само да послуже Министарству да још мало купе време за оно што следи, а то је фиктивно мењање Уредбе, у смислу да се она само усклади са важећим новим занимањима из нове номенклатуре занимања и звања и да се у њу унесу референти, попут онога који се

бави безбедношћу и здрављем запослених или јавним набавкама, а не и да се коефицијенти макар и симболички коригују навише. Остаје и даље тајна зашто након **2** месеца и **3** дана Министарство финансија није успело израчунати колико кошта измењени члан **3.** помињане Уредбе који говори о додацима на плату директора школе, у зависности од броја одељења, помоћника директора, ментора, приправника, руководиоца, стручног тима за инклузивно образовање или превенцију насиља, координатора практичне наставе, разредног старешину или педагошког саветника, самосталног педагошког саветника, вишег педагошког саветника, високог педагошког саветника и неких других категорија које су (наводно) усаглашене са колегама Поповим и Маринчићем и чијим би усвајањем, барем делом, било удовољено захтевима синдиката од раније познатим Министарству и Влади.

Нажалост, ништа од овога није у претходном периоду урађено и у моменту док је Влада пред усвајањем Закона о буџету за следећу годину, нико жив не зна да ли је уопште она спремна да неку додатну цркавицу издвоји за просвету и да бар у делу који се односи на додатке на плату нешто поправи набоље. Синдикати су и овом приликом поновили да не одустају од договореног принципа који је промовисао управо наш Синдикат, а то је да запослени на најједноставнијим пословима има толики коефицијент који би помножен са важећом ценом рада био бар једнак минималној заради, као и да односи у платама пре замрзавања морају бити сачувани. Међутим, и нажалост, решења која су у Нацрту Закона о буџету, сасвим сигурно не обећавају ништа друго до да плате буду усклађиване само са инфлацијом (у априлу **2012.**) и тек незнатно повећане у октобру **2012.** за половину раста БДП у **2011.** години уколико, наравно, тог повећања и буде.

Док очекујемо да рачунције из Министарства школског или Министарства чувара државне касе израчунају колико коштају захтеви просветара, подсећамо колеге да нада умире последња.

У међувремену демистификован је изостанак главног координатора и преговарача са предшколцима и другим запосленим у просвети око коефицијената, др Желимира Попова, који се у петак извинио репрезентативним синдикатима „због немогућности да присуствује састанку“ који је, између осталих, и сам заказао, пошто је „у заказано време присуствовао скупу Сталне конференције градова и општина на којој се разговарало и о положају и финансирању предшколског образовања.“ „С обзиром на то да је оснивање и финансирање предшколских установа поверено локалним самоуправама, моје присуство на том скупу је било неопходно“, каже се у допису који је синдикатима доставио помоћник министра, Желимир Попов. У том допису помоћник синдиката, да не поверујете, подсећа да „као што знате, заказани састанак у Министарству просвете и науке није одложен“, иако су сви заинтересовани, сем њега (Попова) и Костића били присутни, као и да је „њега (састанак, прим. аут.) је водила Бојана Митровић – помоћник министра просвете и науке за финансије са ресорним начелницима“, о чему нас је такође обавестио помоћник Попов, иако нам није јасно ко су помињани ресорни начелници, осим ако под тим г-дин Попов не сматра две госпође које су у салу за састанке ушле у моменту када су већ сви остали састанак напустили. На овај начин, не умањујући жељу и намеру г-дина Попова да се извини за неучествовање на састанку који је сам сазвао и све оно што смо у претходном делу текста навели, након читања дописа од **08.** овог месеца, једино што можемо да закључимо је да је г-дин Попов овим дописом дао свој лични допринос причи о лудом и збуњеном.

Београд, **12.12.2011.** год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС